گزارش‌ها برای مثال، مطالعه‌ای دقیق ارائه داده که نشان می‌دهد فقط پاک‌سازی آوار ممکن است پنج سال طول بکشد. من باور ندارم جامعه بین‌المللی فشار واقعی بر اسرائیل برای بازسازی وارد کند. آن‌ها حتی نتوانستند نسل‌کشی را متوقف کنند یا جلوی کشتارها را بگیرند، پس بعید می‌دانم اقدام معناداری برای بازسازی انجام دهند.»

در دوسال گذشته، زنان در غزه به‌طور ویژه در معرض خطر قرار گرفته‌اند؛ چه در دوران بارداری و زایمان و چه در تأمین نیازهای خانوادگی پس از جنگ. کمبود امکانات سلامت مادرانه، مراقبت دوران بارداری و زایمان، داروهای مرتبط با زنان و سلامت جنسی و باروری، از دغدغه‌های جدی است. زنان اغلب مسئول بازسازی خانه و مراقبت از اعضای خانواده شده‌اند، حتی وقتی منابع محدود باشد. خشونت جنسیتی در شرایط جنگی و پس از آن افزایش داشته و نیاز به خدمات حفاظت و پشتیبانی ویژه برای زنان وجود دارد. کارشناسان بین‌المللی حوزه سلامت زنان می‌گویند که مراکز سلامت مادرانه و کودکان می‌توانند مراقبت‌های دوران بارداری، واکسیناسیون، درمان سوءتغذیه و خدمات تخصصی روانی را فراهم کنند. همچنین از این به‌بعد، طرح‌های حمایت اقتصادی و نقدی می‌توانند به زنان سرپرست خانوار کمک کنند تا قدرت خرید غذا، کالاهای بهداشتی و ملزومات زندگی را حفظ کنند (مانند انتقال نقدی بشردوستانه).

«مصطفی»، خبرنگار ساکن غزه، می‌گوید درباره وضعیت زنان، نیاز به تلاش‌های عظیمی وجود دارد تا آنها بتوانند بر تمام آسیب‌های روانی‌ای که در طول نسل‌کشی متحمل شدند، غلبه کنند: «زنان در طول جنگ بیشتر حقوق خود را از دست دادند، از خشونت خانگی و اجتماعی رنج بردند و تصاویرشان در تیترهای خبری به‌عنوان نمادی از رنج و تحقیر دیده می‌شد. آن‌ها به قدرتمندترشدن واقعی و مؤثر نهادهای زنان در داخل غزه به‌شدت نیاز دارند، به‌ویژه پس از آنکه جنگ نشان داد بسیاری از این نهادها صرفاً نمادین و بی‌اثر بوده‌اند.»

«فادی طربان»، خبرنگار فلسطینی در نوار غزه هم تجربه دوسال جنگ و محاصره را با جزئیات شخصی خود روایت می‌کند. او به «هم‌میهن» می‌گوید، جنگ خیلی چیزها را در زندگی روزمره مردم تغییر داده است. در جزئیات زندگی، شوق و عشق به زندگی دگرگون‌شده و حتی مزه غذا تغییر کرده است. احساس امنیت هم ازمیان‌رفته است؛ پیش از جنگ، مردم غزه از نظر امنیت آرامش زیادی داشتند، اما اکنون واقعاً هیچ امنیتی وجود ندارد. به‌گفته او، جنگ زندگی مردم را به‌شدت دگرگون کرده؛ چه در ساعات روزمره و چه در کل زندگی.

فادی طربان، سخت‌ترین دوره زندگی‌اش را زمانی تجربه کرده که به‌طور مستقیم زخمی شد. این جراحت در دوران قحطی‌ای رخ داد که نوار غزه را فرا گرفته بود. او تنها برای بقا تلاش می‌کرد و مثل هریک از مردم سرزمین‌اش، خیلی خیلی گرسنه بود. فادی می‌گوید، هنوز هم از درد آن جراحت رنج می‌برد و آن‌دوره برای او بسیار سخت بود، حدود یک‌ماه‌ونیم طول کشید. در این‌مدت، او با رنج و سختی فراوان از درد و گرسنگی مواجه بود: «تصور کسی که هم زخمی است و هم گرسنه، دشوار است.»

در این جنگ، فادی طربان عزیزترین افراد خانواده‌اش را از دست داده است؛ برادر، پسرعمو و محبوبش، احمد را. او می‌گوید که احمد هم پسرعمو، هم برادر و هم تکیه‌گاهش بوده و فقدان او، تأثیر زیادی روی زندگی روزمره‌اش گذاشته است. هنوز دلتنگ اوست، خوابش را می‌بیند و هیچ‌گاه از یاد و احساساتش بیرون نمی‌رود. به‌گفته فادی، احمد؛ برادر، تکیه‌گاه و محبوب او در دنیا بوده و وقتی رفت، جهان او نیز با او رفت. با وجود این شرایط سخت، فادی امیدوار است و می‌گوید که امیدوار است صلح تازه، پایدار باشد تا انگیزه زندگی برای ادامه‌دادن برگردد: «ان‌شاءالله ما همچنان ادامه خواهیم داد.»

پیام «فادی طربان»، خبرنگار غزه‌ای برای مردم خارج از غزه، خطاب به کسانی است که می‌بینند اما خود را به ندیدن می‌زنند. او می‌گوید، صادقانه نمی‌داند مردم جهان چه می‌خواهند بیش از تصاویر، ویدئوها و گفته‌هایی که از وضعیت غزه منتقل می‌شود؛ از ویرانی، کشتار، آوارگی، ظلم و گرسنگی: «چه می‌خواهید بیش از این تا به خود بیایید؟ چه می‌خواهید بیش از این تا ما را احساس کنید؟ اما، حسبنا الله ونعم الوکیل.»

ویرانی انسانی و فیزیکی

در طول جنگ، اسرائیل کنترل و محدودیت شدیدی بر ورود اقلام به غزه اعمال کرده است. از مارس تا مه ۲۰۲۵، محاصره‌ای کامل برقرار شد؛ اسرائیل مدعی بود حماس کمک‌ها را برای تأمین هزینه عملیات نظامی خود می‌دزدد. هرچند در پی خشم گسترده بین‌المللی، این محدودیت‌ها تا حدودی کاهش یافت، اما در اوت ۲۰۲۵، در بخش‌هایی از غزه قحطی رسمی اعلام شد. تأثیر حمله اسرائیل بر غزه باعث شده است که بسیاری، آن را نسل‌کشی بنامند. در سپتامبر ۲۰۲۵، کارشناسان مستقل وابسته به کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل اعلام کردند، میزان مرگ‌وویرانی در غزه با معیارهای نسل‌کشی منطبق است؛ ادعایی که اسرائیل با آن مخالفت کرد. گاردین در گزارشی نوشته، این جنگ که با حمله حماس به اسرائیل در ۷ اکتبر ۲۰۲۳ آغاز شد، غزه را از نظر انسانی و فیزیکی ویران کرده است. تقریباً همه فلسطینی‌های ساکن غزه چندین‌بار آواره شده و شهرهای کامل به توده‌ای از غبار و بتن شکسته بدل شده‌اند. شاهدان حملات، قربانیان خشونت در مراکز توزیع غذا و پزشکان در بیمارستان‌های مملو از بیماران، از «چشم‌اندازهای پسارستاخیزی» و «جهنم روی زمین» سخن می‌گویند. بسیاری دیگر از فلسطینیان به‌دلیل گرسنگی، نبود سرپناه و دارو، تصادفات، بیماری‌های واگیردار و فروپاشی نظام بهداشتی جان باخته‌اند. براساس پژوهشی در نشریه معتبر The Lancet، امید به زندگی در غزه در نخستین سال جنگ ممکن است تا نصف کاهش یافته باشد. مقام‌های اسرائیلی همواره آمارهای تلفات ارائه‌شده ازسوی مقامات بهداشتی غزه را زیر سوال برده‌اند و می‌گویند چون دولت غزه تحت کنترل حماس است، آمار رسمی، قابل اعتماد نیست. اما در سپتامبر ۲۰۲۵، ژنرال پیشین ارتش اسرائیل «هرتزی هالوی» اعلام کرد که بیش از ۲۰۰ هزار فلسطینی در جنگ غزه کشته یا زخمی شده‌اند. داده‌های فاش‌شده اطلاعات ارتش اسرائیل تا ماه مه هم نشان می‌داد، بیش از ۸۰ درصد کشته‌ها غیرنظامی بوده‌اند. او گفته بود: «این جنگ ملایمی نیست؛ ما از همان دقیقه اول دستکش‌ها را کنار گذاشتیم.»

در این جنگ، ۴۳۶ هزار خانه آسیب‌دیده یا ویران‌شده است (۹۲ درصد کل منازل) و ۲/۱ میلیون فلسطینی، آواره شده‌اند (۹۵ درصد جمعیت غزه). بمباران شدید اسرائیل و تاکتیک عمدی تخریب زمین‌های تحت اشغال، منجر به تخریب یا آسیب ۷۸ درصد از ۲۵۰ هزار ساختمان غزه شده است؛ معادل ۶۱ میلیون تُن آوار، که حدود ۱۵ درصد آن ممکن است حاوی مواد سمی مانند آزبست، پسماند صنعتی یا فلزات سنگین باشد. «جیمز الدر» از یونیسف گفته، این یک فرآیند دردناک و تکرارشونده است: «مردمی هستند که همه‌چیز خود را از دست داده‌اند.» حالا صدها هزار نفر در اردوگاه‌های چادری و پناهگاه‌های شلوغ با بهداشت ضعیف و دسترسی محدود به آب آشامیدنی زندگی می‌کنند. حدود یک‌میلیون نفر به کمتر از شش لیتر آب در روز دسترسی دارند و ۵۰۰ هزار نفر تنها کمی بیش از ۹ لیتر؛ یعنی یک‌دهم مقدار پیش از جنگ. مساجد تاریخی، بازارهای عثمانی، کلیساها و مکان‌های باستانی یا به‌شدت آسیب دیده‌اند یا به‌کلی نابود شده‌اند. بهمن‌ماه پارسال در گزارش مشترک سازمان ملل، بانک جهانی و اتحادیه اروپا آمده بود که برای بازسازی و بهبود وضعیت غزه طی ۱۰ سال آینده نیاز به حدود ۵۳/۲ میلیارد دلار است، که حدود ۲۰ میلیارد دلار از آن در سه‌سال اول باید اختصاص یابد.

از تخریب مدارس و محیط‌زیست تا گرسنگی و بیماری

از اکتبر ۲۰۲۳ تاکنون، ۷۴۵ هزار دانش‌آموز و دانشجو در غزه بیش از دو سال تحصیلی از آموزش رسمی بازمانده‌اند؛ از جمله ۸۸ هزار دانشجوی دانشگاهی. طبق گزارش UNRWA (بخش به‌روزرسانی وضعیت مدارس سازمان ملل)، بسیاری از مدارس در غزه به‌صورت مستقیم یا با تأثیر نزدیکی به مناطق بمباران، آسیب دیده‌اند. ۵۱۸ مدرسه (۹۰ درصد مدارس)، ۷۹ دانشگاه‌ها و ۶۰ درصد مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای آسیب دیده یا ویران شده‌اند و ۷۴۵ هزار کودک و دانشجو محروم از تحصیل هستند. مدارس تحت نظارت (UNRWA)، (آژانس امداد و کار سازمان ملل برای آوارگان فلسطینی در خاور نزدیک) به پناهگاه اضطراری تبدیل شده‌اند و با وجود علامت‌گذاری واضح روی نقشه‌ها، برخی چندین‌بار هدف بمباران اسرائیل قرار گرفته‌اند. اسرائیل می‌گوید، حملاتش متوجه نیروهای حماس بوده که از ساختمان‌ها به‌عنوان سپر انسانی استفاده می‌کرده‌اند.

سازمان بهداشت جهانی در گزارشی اعلام کرده در بخش سلامت، تعداد زیادی از بیمارستان‌ها و مراکز درمانی به‌دلیل حملات مستقیم یا اثرات جانبی (خروج برق، کمبود سوخت و تخریب زیرساخت‌ها) از کار افتاده‌اند و بیش از ۸۰ درصد مراکز سلامت در غزه، آسیب دیده یا متوقف شده‌اند. حملات به مراکز درمانی هم مستند شده‌اند؛ سازمان جهانی بهداشت گزارش‌داده از ۷ اکتبر ۲۰۲۳ تا ۱۱ ژوئن ۲۰۲۵، ۷۳۵ حمله اسرائیل به مراکز درمانی انجام شده که ۹۱۷ نفر کشته و ۱۴۱۱ زخمی بر جای گذاشته است. پزشکان و امدادگران نیز کشته، مجروح، بازداشت یا شکنجه شده‌اند. تا ماه گذشته، تنها ۱۴ بیمارستان از ۳۶ بیمارستان غزه حتی به‌صورت جزئی فعال بودند. ۱۶ بیمارستان صحرایی در جنوب غزه، با کمک سازمان‌های غیردولتی و دولت‌های خارجی برپا شده‌اند، اما به‌شدت شلوغ‌اند. ظرفیت تخت در بیمارستان «الشفا»، به ۱۴۰ درصد و در «الاهلی»، به ۲۰۰ درصد بالای ظرفیت رسیده است. به‌گفته مسئولان بهداشت غزه، محدودیت‌های اسرائیل در ورود دارو و تجهیزات باعث‌شده که درمان‌های حیاتی در دسترس نباشد و توان کادر درمان برای رسیدگی به زخمی‌ها یا بیماران ناشی از قحطی و آلودگی بسیار کاهش یابد. همچنین سازمان ملل اعلام کرده است که از آغاز جنگ تاکنون ۴۰۰ نفر بر اثر سوءتغذیه، ازجمله ۱۰۱ کودک، جان خود را از دست داده‌اند؛ عمدتاً در ماه‌های اخیر. همچنین ده‌ها هزار کودک در برنامه‌های تغذیه اضطراری‌اند. در اوت ۲۰۲۵، کارشناسان وابسته به سازمان ملل در بخش‌هایی از غزه، قحطی رسمی اعلام کردند. امدادگران می‌گویند، بیشتر زنان باردار تنها یک‌وعده غذا در روز می‌خورند. اسرائیل در طول جنگ، محدودیت‌های شدید بر ورود کمک‌های انسانی اعمال کرده و تخریب تولیدات کشاورزی در غزه باعث کمبود مواد غذایی شده است. هرگونه بهبود کوتاه‌مدت در جریان آتش‌بس ژانویه تا مارس ۲۰۲۵، با ازسرگیری یک‌جانبه جنگ از سوی اسرائیل از بین رفت. نهاد «بنیاد بشردوستانه غزه» که با حمایت اسرائیل و آمریکا تشکیل و برای توزیع غذا راه‌اندازی شد اما اعلام کرد که بیش از هزار نفر در جریان حملات اسرائیلی به محل توزیع کشته شدند. بسیاری از محموله‌های کمک هم توسط باندها یا مردم گرسنه غارت شده است. کالاهای باقی‌مانده در بازارها هم برای اکثر مردم غیرقابل خرید بوده است.

وضعیت محیط‌زیست در غزه هم فاجعه‌بار بوده. گاردین نوشته، در سال ۲۰۲۳، غزه ۹۷ درصد از درختان میوه، ۹۵ درصد از بوته‌زارها و ۸۲ درصد از محصولات سالانه خود را از دست داده است؛ موضوعی که تولید غذا در مقیاس وسیع را غیرممکن کرده است. کارشناسان می‌گویند که این تخریب اثرات بلندمدتی بر اکوسیستم، تنوع‌زیستی، امنیت غذایی و سلامت ساکنان خواهد گذاشت. در اوت ۲۰۲۵، آمار جدید سازمان ملل نشان داد که تنها ۱/۵ درصد از زمین‌های کشاورزی قابل استفاده‌اند. آلودگی ناشی از بقایای مواد منفجره و آتش‌سوزی‌ها، خاک و منابع آب را مسموم کرده است. از اکتبر ۲۰۲۳ تاکنون، ۱۳۲ حادثه مرتبط با مهمات منفجرنشده ثبت شده که منجر به مرگ ۴۷ نفر ـ ازجمله ۱۴ کودک ـ و جراحت ۲۴۹ نفر شده است. کارشناسان محیط‌زیست می‌گویند پاک‌سازی بقایای بمب‌ها، مین‌ها و آلودگی‌های جنگی، ضروری است تا عملیات ایمن شود.

چندروز پیش از قرارداد صلح بین حماس و اسرائیل، سازمان ملل در گزارشی نوشت: «وضعیت از بد، به بدتر می‌رود. اگر این روند ادامه یابد، میراثی از ویرانی زیست‌محیطی به‌جا خواهد گذاشت که سلامت و رفاه نسل‌های آینده ساکنان غزه را تهدید می‌کند.»

مهمترین چالش زنان سرپرست خانوار، تامین اقتصادی خانواده است و لازم است زمینه برای اشتغال آن‌ها فراهم شود و بتوانند هزینه‌های زندگی را تامین کنند. در شرایط فعلی، آنها متکی به کمک‌های بین‌المللی هستند، اما با برگشتن به حالت عادی در آینده، لازم است که استخدام زنان، متناسب با توانایی‌ها و مهارت‌هایشان تسهیل شود. برای زنانی که تاکنون شاغل نبوده‌اند، آموزش مهارت‌های شغلی کوتاه‌مدت در اولویت قرار گیرد و ضمن آموزش، از حقوق و دستمزد برخوردار شوند. همچنین قطعاً بحران مشکلات سلامت روانی، گریبانگیر کودکان غزه خواهد بود و آنها در آینده هم متحمل تبعات آن خواهند شد. این کودکان نیازمند حمایت عاطفی و اجتماعی هستند و لازم است با در نظر گرفتن سرگذشت‌شان، علاوه بر مداخلات اورژانسی برای درمان اضطراب، بی‌خوابی و افسردگی، اقداماتی برای احساس امنیت و ارزشمندی و بازیابی احساس تسلط بر زندگی در آنها صورت گیرد. باید بتوانند به فعالیت‌های کودکی همچون بازی، سرگرمی، تحصیل و آموزش برگردند. با برپا کردن مدارس با برنامه درسی که متناسب با سرگذشت و زندگی کودکان باشد، آنها می‌توانند بهتر بر مشکلات روانشناختی فایق شوند. مدرسه در چنین دوره‌ای می‌تواند کارکردی مثل گروه‌درمانی داشته باشد. بازسازی در حوزه سلامت باید بر این جهان‌بینی استوار باشد که همه مردم از جنگ آسیب دیده‌اند و همه آنها باید از حق درمان و بازتوانی برخوردار باشند. ازاین‌رو لازم است برای مرحله بازسازی، امکانات و تسهیلات بهداشتی، به‌طور عادلانه توزیع شوند و همه فارغ از قشربندی اجتماعی پیش از جنگ، توان دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی را داشته باشند. یعنی جغرافیا، جنسیت، سن، طبقه، معلولیت و... به عاملی تاثیرگذار در میزان دسترسی به خدمات سلامت تبدیل نشود. بازسازی غزه می‌تواند میدانی برای همبستگی انسان‌ها و سازمان‌های مردمی باشد که به‌طور داوطلبانه در آن شرکت کنند. از جمله تیم‌های مراقبت سلامت داوطلبانه می‌توانند نقش مهمی در ارائه خدمات سلامت به مردم غزه داشته باشند. بازسازی می‌تواند براساس همفکری، هماهنگی و مشارکت مردم غزه باشد تا براساس نیازهای واقعی خودشان این شهر را دوباره بسازند.

کنند، بسازند، بازگردند و امید داشته باشند.

کافی است به‌جای القابی که ما به سیاستمداران و اتاق‌های مذاکره یک‌طرفه و انحصاری‌شان می‌دهیم، به القابی که مردم غزه به شهیدان‌شان می‌بخشند فکر کنیم. یکی «چشم غزه» است، یکی «صوتِ (صدای) مردم»، یکی «قصه‌گو» و یکی «گواه‌آور».

«صالح الجعفراوی» به‌همراه دیگر روزنامه‌نگاران زنده مانده، در غیاب رفیق خبررسان‌شان ـ انس الشریف ـ که ترور شد و آتش‌بس دوم را ندید، مثل کبوترهایی خوش‌خبر در کوچه‌های غزه راه می‌روند و رو به آنها که اینترنت ندارند و به سوی خانه‌هایی که بیش از ۹۰ درصدشان به‌کلی یا جزئی نابود شده است، فریاد می‌زنند که «ای جماعت؛ جنگ متوقف شده»؛ او در ویدئویی دیگر اکانت جدید اینستاگرامش را معرفی می‌کند و می‌گوید: «احتمالاً این یکی را هم می‌بندند اما اصلاً مهم نیست. مهم این است که جنگِ آوارگی متوقف شده و اهالی غزه بازمی‌گردند و انشاءالله زمین را از نو می‌سازیم.» کودکی می‌خندد که؛ «فرداشب همه می‌خواهیم در سکوت بخوابیم.» در ویدئویی دیگر، «نور ابوکبه» کنار ده‌ها امدادگر از گروه‌های داوطلبانه، همه دست‌هایشان را به‌علامت پیروزی نشان می‌دهند و می‌خندند. کودکان در چادرها می‌رقصند، زنان معلم آواز می‌خوانند و با اندک آردی که پیدا می‌شود، شیرینی درست می‌کنند. آنها خوب می‌دانند که نسل‌کشی تداوم دارد، آنها خوب می‌دانند که با چه نیرویی مبارزه می‌کنند و انسانیت‌شان چطور از آنها ربوده شده، آنها می‌دانند اشغال و آوارگی چیست. آنها می‌توانستند و حق دارند از جهان تنفر داشته باشند اما درعوض تصمیم گرفته‌اند که عاشق زندگی و روزمره‌هایش باشند. ایمان داشته باشند به «زمین» و یاد بدهند که از میان آوارها مقاومت جوانه می‌زند.

اگر امروز مردم غزه می‌خندند و خوشحالند، ما چرا با و برای آنها آنطوری که آنها می‌گویند و می‌خواهند خوشحال نباشیم و کنارشان نایستیم؟ چرا کلام‌مان را از آنها نگیریم؟ ما چرا ایمان نداشته باشیم که اگر نسل‌کشی تداوم دارد، زندگی و مبارزه برای رهایی هم تداوم دارد. چرا عاملیتِ جماعت‌های متکثر فلسطینی و وصل بودن‌شان به زندگی را نبینیم و به‌رسمیت نشناسیم؟ هرچه باشد، درس مبارزه برای رهایی را باید از مردمی آموخت که از دل رفتار و بودن‌شان و نه از روایت‌ها و گفتمان‌های برساخته، به «احرار العالم» (آزادگان عالم) مشهور شدند.

خبرسازان

اولین رئیس زن انجمن جامعه‌شناسان

با برگزاری مجمع عمومی و انتخابات دوره دوازدهم انجمن جامعه‌شناسی ایران، اعضای جدید هیئت‌مدیره و بازرسان این انجمن انتخاب شدند. همچنین در نخستین جلسه رسمی هیئت‌مدیره، شیرین احمدنیا به‌عنوان رئیس انجمن انتخاب شد. به گزارش خبرآنلاین، مجمع عمومی و انتخابات هیئت‌مدیره و بازرسی انجمن جامعه‌شناسی در حالی برگزار شد که از ۶۸۶ عضو پیوسته انجمن؛ ۴۳۹ نفر در انتخابات هیئت‌مدیره و ۳۶۵ نفر در انتخابات بازرسی شرکت کردند. همچنین در اولین جلسه پس از انتخابات هیئت‌مدیره دوازدهم، به اتفاق آراء رئیس، نایب‌رئیس و خزانه‌دار دوازدهمین دوره انجمن جامعه‌شناسی ایران انتخاب شدند. شیرین احمدنیا به‌عنوان رئیس انجمن، محمدرضا کلاهی به‌عنوان نایب‌رئیس انجمن و دکتر سعید معیدفر به‌عنوان خزانه‌دار انتخاب شدند. با انتخاب احمدنیا، برای نخستین‌بار یک زن رئیس انجمن جامعه‌شناسی ایران شد.

محیط‌بان بی‌آموزش نداریم

رئیس مرکز آموزش محیط‌زیست و تربیت محیط‌بان سازمان حفاظت محیط‌زیست اعلام کرد که در راستای ارتقای توانمندی‌های محیط‌بانان کشور، دوره‌های آموزشی در سه محور اصلی برای محیط‌بانان برگزار شد و دیگر هیچ محیط‌بانی که آموزش‌های لازم را ندیده باشد در کشور نداریم. به گزارش ایرنا، محمد مدادی توضیح داد که دوره‌های آموزشی در سه محور اصلی شامل آموزش بدو استخدام، آموزش‌های تکمیلی حین خدمت و دوره‌های الزامی قانونی شامل دوره‌های ضابطین قضایی و حمل سلاح طراحی و اجرا شده‌اند. بر این اساس هیچ محیط‌بانی بدون گذراندن دوره‌های آموزشی در کشور فعالیت نمی‌کند. به گفته او در سال ۱۴۰۳، حدود ۲۰۰ محیط‌بان جدید استخدام شدند و به‌همراه تعدادی از نیروهای قدیمی که دوره بدو خدمت را نگذرانده بودند، در دوره‌ای متمرکز و ۸ روزه شرکت کردند، این دوره‌ها شامل ۲۸ ساعت آموزش نظری در حوزه محیط‌زیست و ۲۰ ساعت آموزش انتظامی و مهارت‌های عملیاتی بود.

شرکت توزیع نیروی برق استان بوشهر (سهامی خاص)

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

نوبت اول

شرکت توزیع نیروی برق استان بوشهر در نظر دارد خدمات مورد نیاز خود را به شرح ذیل، به استناد قانون برگزاری مناقصات، از طریق برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله‌ای از محل "اعتبارات داخلی " با مشخصات و شرایط مندرج در اسناد از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید.

کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لذا تقاضا می‌شود پس از نشر آگهی , به سامانه فوق مراجعه و پس از طی مراحل مندرج در سامانه , اقدام به شرکت در مناقصه نمایند و پیمانکاران می‌بایست جهت شرکت در مناقصه، اسناد را از طریق سامانه مذکور بارگذاری و نسبت به ارسال پاکات الف (به صورت فیزیکی) در تاریخ مقرر به شرکت توزیع استان بوشهر که الزامی می‌باشد، اقدام نمایند.

- ضمنا علاوه بر ارائه اسناد مناقصه در سامانه بصورت الکترونیکی، در صورت برنده شدن ارسال اصل پاکات (ب، ج) به آدرس شرکت توزیع نیروی برق استان بوشهر الزامی می‌باشد.
- **محل تحویل اسناد مناقصه: امور تدارکات شرکت توزیع نیروی برق استان بوشهر- تلفن: ۳۱۲۸۲۲۱۶-۰۷۷**
- به پیشنهادهای فاقد امضا, مشروط, و پیشنهاداتی که بعد از انقضاء مدت و ساعت مقرر در فراخوان واصل می‌شود, مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد. سایر اطلاعات و جزییات مربوط در اسناد مناقصه مندرج است.
- هزینه درج آگهی با برنده مناقصه می‌باشد.
- پیمانکارانی حائز شرایط می‌باشند که دارای حداقل رتبه ۵ نیرو از سازمان مدیریت برنامه و بودجه کشور و دارای گواهی صلاحیت ایمنی از اداره کار تعاون و رفاه اجتماعی باشند.
- **زمان فروش اسناد مناقصه: ۱۴۰۴/۷/۲۱ الی ۱۴۰۴/۷/۲۶**

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	کد فراخوان سامانه ستاد	مبلغ تضمین ریال (ضمانت‌نامه بانکی معتبر)	تاریخ و ساعت ارسال پاکات از طریق سامانه	تاریخ و ساعت بازگشایی پاکات مناقصه از طریق سامانه
۱	۴۰۴/۴۵ م ن	نیرو رسانی، توسعه، اصلاح و بهینه سازی و رفع ضعف ولتاژ و تعدیل بار شبکه‌های توزیع نیروی برق شامل تهیه و تامین مصالح، حمل، ساخت و نصب تجهیزات جهت پروژه برقرسانی به ساختگاه‌های خورشیدی تنگستان و دشتی سال ۱۴۰۴- مدیریت‌های برق دشتی و تنگستان	۲۰۰۴۰۰۱۴۳۰۰۰۰۴۷	۷٬۶۸۱٬۸۲۵٬۰۰۰	۱۴۰۴/۸/۱۰ ساعت ۸	۱۴۰۴/۸/۱۰ ساعت ۸:۳۰

مدیر امور تدارکات و قراردادها- شرکت توزیع نیروی برق استان بوشهر
شناسه آگهی: ۲۰۱۸۴۴۹
مدیر روابط عمومی- شرکت توزیع نیروی برق استان بوشهر